Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26263
Copyright: Admont, Benediktinerstift

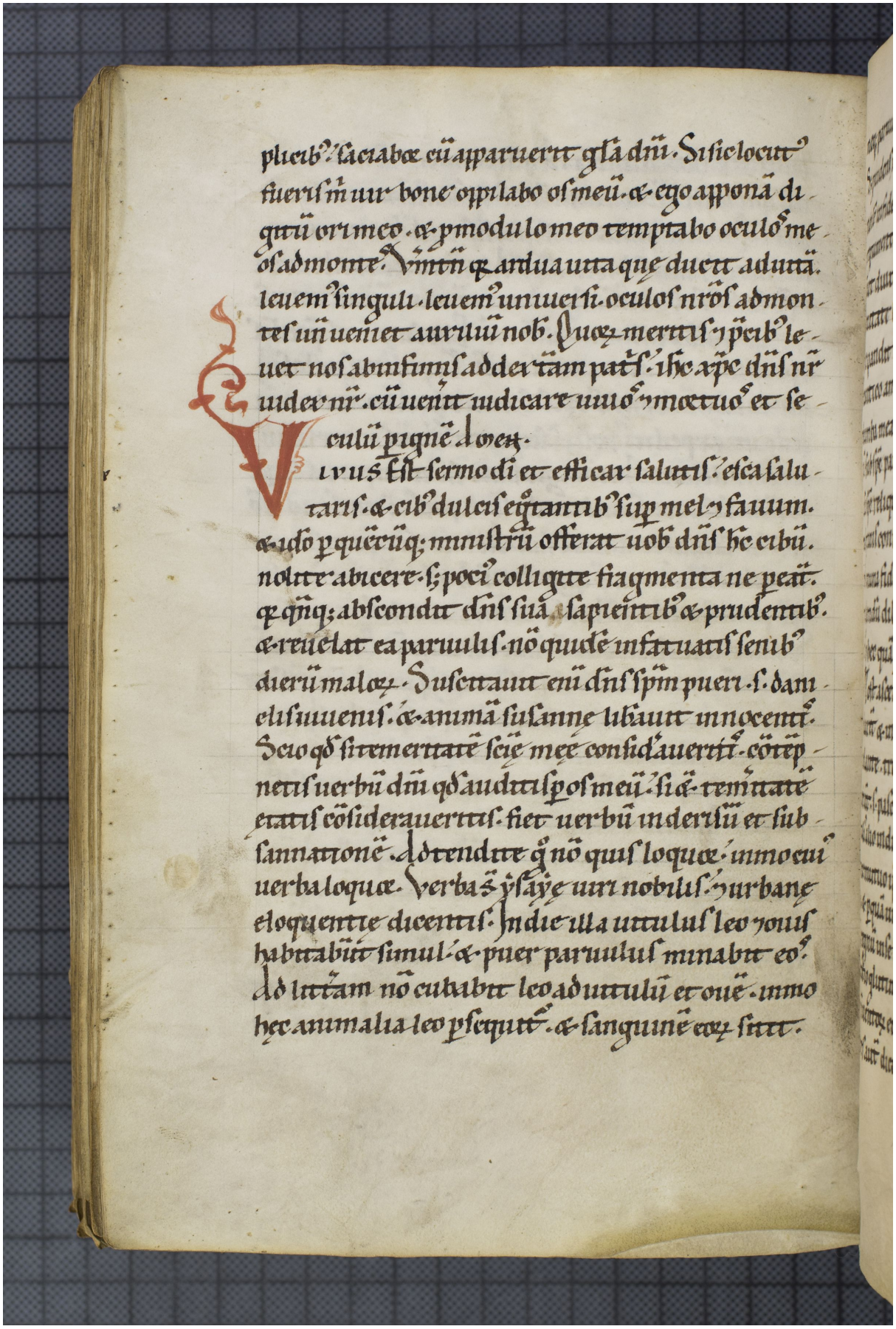

plucib⁹ faciabæ cũ apparuerit gla dñi. Si sic locut⁹
fuerit m uir bone opprlabo os meũ. & ego apponã di
gitũ ori meo. & pmodulo meo temptabo oculo⁹ me
os admonit. Vnũ q̃ q̃ andua utta q̃ ducit aduntã.
leuem singulu leuem unuersi oculos nros admon
tes unũ uemet aurulũ nob. Quæ merito ꝓcib⁹ le
uet nos abunsimus addere tam patr⁹ ihc xpc dñs nr
uder nr. cũ uenit udicare uuo⁹ ꝫ mortuo⁹ et se
culũ pigne dicit.

Vivus est sermo di et efficax salutis. esca salu
taris. & cib⁹ dulcis eq̃tantib⁹ sup mel ꝫ fauum.
& ido p quẽcũq; mnistrũ offerat uob dñs hc cibũ.
nolite abicere. s; poci colligite fragmenta ne peãt.
q q̃q; abscondit dñs sua sapientib⁹ & prudentib⁹.
& reuelat ea paruulis. nõ quide infatuatis senib⁹
dierũ malor. Suscitauit enim dñs spm pueri. s. dan
elis iuuenis. & animã susanne ubiuit innocentia.
Sed qd sit mentiare scie mee consid auertit. cõtẽp
nentis uerbũ dñi qd audiuit os meũ. sic & temptare
etatis cõsiderauertis. fiet uerbũ in derisũ et sub
sannationẽ. Adtendite q̃ nõ quis loquit. immo cui
uerba loquit. Verba ysaye uiri nobilis. ꝫ urbane
eloquentie dicentis. In die illa utulus leo ꝫ ouis
habitabũt simul. & puer paruulus minabit eos.
Ad literam nõ cubabit leo ad utulũ et ouẽ. immo
hec animalia leo psequit. & sanguinẽ eor sitit.